

Sygn. akt II KZ 8/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **A. A. C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 marca 2015 r.,

zażalenia obrońcy skazanej na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 26 stycznia 2015 r., sygn. akt IV WKK [...],

o odmowie przyjęcia kasacji obrońcy od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 października 2014 r., sygn. IV Ka [...],

### **p o s t a n o w i ł**

**zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.**

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k., Przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. w sprawie o sygn. IV WKK [...], odmówił przyjęcia kasacji obrońcy skazanej A. A. C. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 października 2014 r., sygn. IV Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 7 lipca 2014 r., sygn. II K [...], którym wyżej wymieniona została skazana na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (k. 224, tom II).

Zażalenie na to zarządzenie wniósł obrońca skazanej i domagając się jego uchylenia podniósł, że wydając przedmiotowe zarządzenie Sąd pominął przepis art. 523 § 1 k.p.k. mówiący „o innym naruszeniu prawa”, bowiem pominięcie opinii biegłego, zgodnie z którą „nie można ustalić dokładnej daty uszkodzenia samochodu pokrzywdzonych”, ma charakter „rażącego naruszenia” (k. 228-229, tom II).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą odmowy przyjęcia kasacji jest niedopuszczalność z mocy ustawy, wniesienia kasacji na korzyść, w stosunku do skazanego, wobec którego orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a takie właśnie orzeczenie zapadło w niniejszej sprawie (A. C. wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby).

Zakaz ten wprost wynika z treści art. 523 § 2 k.p.k., a uchylenie go, uregulowane w § 4 tegoż przepisu, wymaga podniesienia uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., czego autor kasacji w niniejszej sprawie nie czynił.

Orzeczenie, od którego obrońca skazanej wniósł kasację, nie należy do katalogu orzeczeń, od których, w myśl art. 523 § 2 k.p.k., można wnieść ten nadzwyczajny środek zaskarżenia, stąd też w przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do zakwestionowania zaskarżonego zarządzenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.